

За да съгласи млади и стари,
За да повика калфи и майстори,
За да съградят новичка школа —
В нея да учат мъжкаго пола.
Втори учител пак от Одеса.
Ямболе граде, не тъжи милий,
Че те остави учител славний
Господин Чинтол.⁴⁶

Чинтуловъ наново учителъ въ Сливенъ. —

Макаръ да го канили съ по голѣма заплата отъ Ямболъ и Стара Загора,⁴⁷ Чинтуловъ прѣдпочелъ родния си градъ, кждѣто се завърналъ прѣзъ лѣтото на 1861 година. Споредъ случайнитѣ свѣдения, които можахъ да намѣря въ протоколитѣ на Клуцухорското църковно настоятелство (Етнографически музей — София), може да се приеме, че слѣдъ завръщането си отъ Ямболъ, първоначално Чинтуловъ е билъ условенъ учителъ въ Клуцухоръ, (голѣмъ кварталъ, частъ отъ Сливенъ, отдѣленъ отъ централната частъ съ рѣката Куруча Н. Т.), кждѣто учителствувалъ прѣзъ учебната 1861/62 година. Едва за слѣдната учебна година, слѣдъ сключения контрактъ съ Сливенската община отъ 23 октомври 1862 (или 22 октомври, както съобщава Грековъ) за три учебни години, Чинтуловъ се прѣхвърля въ централното училище и поема управлението на всички сливенски училища. Но, за да не бжде обезпокояванъ и спжванъ въ училищната си работа, наредъ съ съглашението за заплата, сключилъ и таково въ което изрично е упоменато: „безъ да иматъ право настоятелитѣ или другъ нѣкой да се смиса въ управлението, освѣнъ за каквото учителятъ поиска тѣхното на това съдѣйствіе“ (М. Г. Грековъ, цит. ст., стр. 141), слѣдъ завършването на третѣ учебни години Чинтуловъ продължилъ непрѣкъснатото ржко-